

Mylund Menighedsråd inviterer til
KUNST I KIRKEN
i påskedagene.

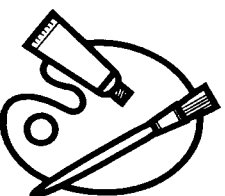
12 billedkunstnere udstiller værker, inspireret af påskeevangeliet.

Udstillingen åbnes langfredag kl. 10.30 med en liturgisk gudstjeneste, hvor læsning, musik og billeder knyttes sammen. Foruden de 12 billedkunstnere medvirker kirkens voksenkor og organist Martin H. Nielsen, Århus.

Efter gudstjenesten er kirken åben til. kl. 16. Kl. 14 afholdes matinékoncert ved organist Martin H. Nielsen, Århus.

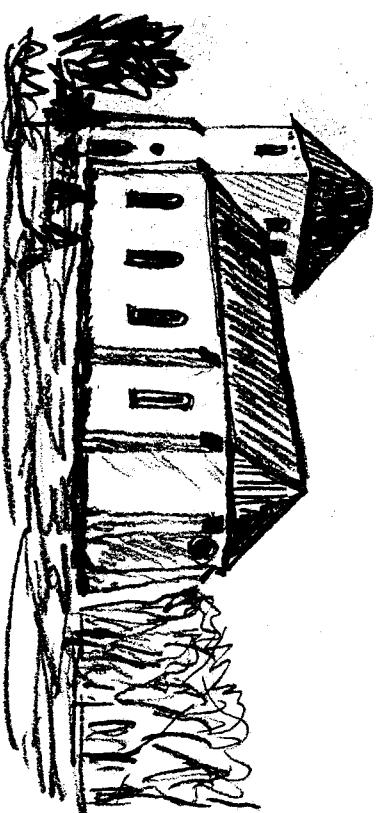
Kirken er desuden åben påskelørdag, påskedag og 2. påskedag kl. 13-16, hvor man kan se de udstillede værker og tale med nogle af kunstnerne.

På udstillingen
KUNST I KIRKEN
i Mylund Kirke
i påskedagene 18.- 21. april
udstiller følgende kunstnere:

Susanne Bangsø, Hjørring, Anna-Marie Gaarden, Hjørring, Preben Jensen, Hjørring, Ole Jespersgaard, Brønderslev, Inger Marie Jensen, Brovst, Meta Kasberg, Aalborg, Rita Levorsen, Dybvad, Gunhild K. Lund, Saltum, Elise Mogensen, Brønderslev, Birgith Marchholdt Pedersen, Saltum, Margit Plougstrup, Vodskov, Birgitte Weiergang, Vrå

Kunst i kirken

Mylund Kirke

18. til 21. april 2003

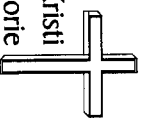
Åben 13.00 - 16.00

Liturgisk gudstjeneste 18. april 10.30

Matinékoncert 18. april 14.00

Elise Mogenssen,
Otto Mallings Kvarter 29,
9700 Brønderslev

Vor Herre Jesu Kristi
lidelseshistorie

I GETSEMANE

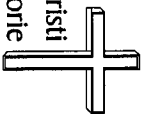
Over Kedronbækken

Og da de havde sunget lovsangen, brød Jesus op og gik, som han plejede, over på den anden side af Kedronbækken ud til Oliebjerget, og disciplene fulgte med. Da sagde Jesus til dem: »I nat vil I alle svigte mig, for der står skrevet: >Jeg vil slå hyrden ned, så fårene i hjorden spredes.< Men efter at jeg er opstået, går jeg i forvejen for jer til Galilæa.« Peter sagde til ham: »Om så alle andre svigter, så gør jeg det ikke.« Men Jesus sagde til ham: »Sandelig siger jeg dig: Allerede i nat, før hanen galter to gange, vil du fornægte mig tre gange.« Peter sagde til ham: »Om jeg så skal dø sammen med dig, vil jeg aldrig fornægte dig.« Det samme sagde også alle de andre disciple.

Da kom Jesus med dem til et sted, der hedder Getsemane, hvor der var en have, som han og hans disciple gik ind i. Også Judas, som forrædte ham, kendte det sted, for dér mødtes Jesus ofte med sine disciple. Og Jesus sagde til dem: »Sæt jer her, mens jeg går derhen og beder.« Så tog han Peter og de to Zebedæussønner, Jakob og Johannes, med sig, og han blev grebet af forførelse og angst. Da sagde han til dem: »Min sjæl er fortvivlet til døden. Bliv her og våg sammen med mig! Bed om ikke at falde i fristelse!«

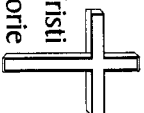
Rita Levorsen,
Brøndenvej 99,
9352 Dybvad
Tlf. 98 86 92 00

Vor Herre Jesu Kristi
lidelseshistorie

Inger Marie Jensen,
Ejstrupvej 47,
Brovst

Vor Herre Jesu Kristi
lidelseshistorie

2. Sjælekampen

Og han fjernede sig et stenkast fra dem, faldt ned på sit ansigt og bad om, at den time måtte gå ham forbi, om det var muligt. Han sagde: »Abba, fader, alt er muligt for dig. Tag dette bæger fra mig. Dog, ikke hvad jeg vil, men hvad du vil.« Han kommer tilbage til sine disciple og finder dem sovende, og han siger til Peter: »Simon, sover du? Kunne du ikke våge blot en time? Våg, og bed om ikke at falde i fristelse. Ånden er rede, men kødet er skrøbeligt.« Atter, for anden gang, gik han bort og bad: »Min fader, hvis det ikke er muligt, at dette bæger går mig forbi, men jeg skal drikke det, så ske din vilje.« Og atter kom han og fandt dem sovende, for deres øjne var blevet tunge, og de vidste ikke, hvad de skulle sige til ham. Han forlod dem igen, og for tredje gang gik han væk og bad den samme bøn: »Fader, hvis du vil, så tag dette bæger fra mig. Dog, ske ikke min vilje, men din.«

Da viste en engel fra himlen sig for ham og styrkede ham. I sin angst bad han endnu mere indtrængende, og hans sved blev som bloddråber, der faldt på jorden.

Da han havde rejst sig fra bønnen og var kommet tilbage til disciplene, fandt han dem sovende, overvældede af sorg, og han sagde til dem: »Sover I stadig og hviler jer? Det er nok. Timen er kommet; nu overgives Menneskesønnen i syndernes hænder. Rejs jer, lad os gå! Se, han, som forråder mig, er her allerede; bed om ikke at falde i fristelse.«

3. Judas' forræderi

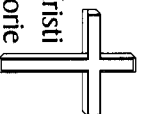
Endnu mens han talte, kommer Judas, en af de tolv, fulgt af en skare med sverd og knipler fra ypperstepresterne og de skriftkloge og de ældste, og de kom derover med lygter og fakler og våben. Han, som forrådte ham, havde aftalt et tegn med dem og sagt: Det er ham, som jeg kysser; grib ham og før ham væk under sikker bevogtning!

Jesus, som vidste alt, hvad der skulle ske med ham, gik ud til dem og spurgte: »Hvem leder I efter?« »Jesus fra Nazaret,« svarede de. Han sagde til dem: »Det er mig.« Også Judas, som forrådte ham, stod sammen med dem. Da Jesus sagde: »Det er mig,« veg de tilbage og faldt om på jorden. Han spurgte dem så igen: »Hvem leder I efter?« »Jesus fra Nazaret,« svarede de. Jesus sagde til dem: »Det er mig; det har jeg jo sagt jer. Når det altså er mig, I leder efter, så lad de andre gå.« For sådan skulle det ord, han havde sagt, gå i opfyldelse: »Af dem, du har givet mig, har jeg ikke mistet nogen.«

Men Judas gik helt hen til Jesus for at kysse ham og sagde: »Rabbi!« og kyssede ham. Jesus sagde til ham: »Min ven, nu har du gjort dit. Judas, forråder du Menneskesønnen med et kys?« Da kom de hen og lagde hånd på Jesus og greb ham.

Birgith Marchholdt Pedersen,
Jærens Rev Sydvest 12,
9493 Saltum
Tlf. 98 88 21 12

Vor Herre Jesu Kristi
lidelseshistorie

Susanne Bangsø,
Enghavevej 16,
9800 Hjørring
Tlf. 98 92 80 72

Vor Herre Jesu Kristi
lidelseshistorie

På GOLGATA

17. Korsfæstelsen

De førte ham ud til det sted, som på hebraisk hedder Golgata - det betyder Hovedskaldsted. De ville give ham vin krydret med myrra, men da han smagte det, ville han ikke drikke det. Og de korsfæstede ham og sammen med ham to andre, den ene på hans højre og den anden på hans venstre side, med Jesus i midten. Således gik det skriftord i opfyldelse, som siger: »Og han blev regnet blandt lovbrudere.« Det var den tredje time, da de korsfæstede ham. Men Jesus sagde: »Fader, tilgiv dem, for de ved ikke, hvad de gør.«

Pilatus havde lavet en indskrift med anklagen imod ham og sat den på korset. Den lød: »Jesus fra Nazaret, jødernes konge.« Den indskrift læste mange af jøderne, for stedet, hvor Jesus blev korsfæstet, lå nær ved byen, og den var skrevet på hebraisk, latin og græsk. Jødernes ypperstepræster sagde nu til Pilatus: »Skriv ikke: »Jødernes konge«, men: »Han sagde: Jeg er jødernes konge.« Pilatus svarede: »Hvad jeg skrev, det skrev jeg.«

Da soldaterne havde korsfæstet Jesus, tog de hans klæder og delte dem i fire dele, én del til hver soldat. Også kjortlen tog de; men den var uden sammensyninger, ét vævet stykke fra øverst til nedest; derfor sagde de til hinanden: »Lad os ikke rive den i stykker, men trække lod om, hvem der skal have den.« For sådan skulle det skriftord gå i opfyldelse:

De delte mine klæder mellem sig,
de kastede lod om min klædning.

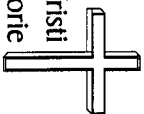
Så satte de sig dér og holdt vagt over ham. Det gjorde soldaterne altså. Og folket stod og så på.

18. Jesu mor

Men ved Jesu kors stod hans mor, hans mors søster, Maria, Klopas' hustru, og Maria Magdalene. Da Jesus så sin mor og ved siden af hende den discipel, han elskede, sagde han til sin mor: »Kvinde, dér er din søn.« Derpå sagde han til disciplen: »Dér er din mor.« Fra den time tog disciplen hende hjem til sig.

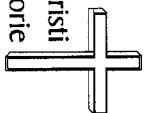
Preben Jensen,
Fredensvej 9, 9800 Hjørring
Tlf. 98 92 41 07

Vor Herre Jesu Kristi
lidelseshistorie

Margit Plougstrup,
Minervavej 20, Grindsted,
9310 Vodskov
Tlf. 98 28 61 20

Vor Herre Jesu Kristi
lidelseshistorie

19. Spotten

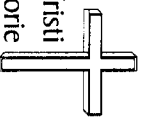
Og de, der gik forbi, spottede ham og rystede på hovedet og sagde: »Nå, du, som bryder templet ned og rejser det igen på tre dage, frels dig selv, hvis du er Guds søn, og stig ned fra korset!« Også ypperstepræsterne og de skriftkloge og de ældste hånede ham på samme måde og sagde: »Andre har han frelst, sig selv kan han ikke frelse. Han er jo Kristus, Israels konge, den udvalgte, lad ham nu frelse sig selv og stige ned fra korset, så vi kan se det; så vil vi tro ham. Han har stolet på Gud, lad Gud nu udfri ham, hvis han vil vide af ham. Han har jo sagt: Jeg er Guds søn.« Også røvere, der var korstæstet sammen med ham, hånede ham på samme måde. Også soldaterne kom hen og hånede ham; de rakte ham eddike og sagde: »Hvis du er jødernes konge, så frels dig selv.«

20. De to røvere på korset

Den ene af de forbrydere, som hang dér, spottede ham og sagde: »Er du ikke Kristus? Frels dig selv og os!« Men den anden satte ham i rette og sagde: »Frygter du ikke engang Gud, du som har fået den samme dom? Og vi har fået den med rette; vi får kun løn som forskyldt, men han har intet ondt gjort.« Og han sagde: »Jesus, husk mig, når du kommer i dit rige.« Og Jesus sagde til ham: »Sandelig siger jeg dig: I dag skal du være med mig i Paradis.«

Ole Jespersgaard,
Engvej 41,
9700 Brønderslev

Vor Herre Jesu Kristi
lidelseshistorie

Anna-Marie Gaarden,
Mimersvej 6,
9800 Hjørring
Tlf. 98 90 25 21

Vor Herre Jesu Kristi
lidelseshistorie

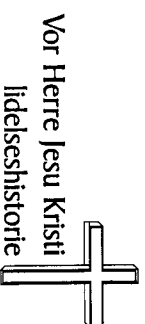
21. Jesu død

Og da den sjette time kom, faldt der mørke over hele jorden indtil den niende time, fordi solen formørkedes. Og ved den niende time råbte Jesus med høj røst: »Eli, Eli! lemá sabaktáni? - det betyder: »Min Gud, min Gud! Hvorfor har du forladt mig?« Nogle af dem, som stod der og hørte det, sagde: »Hør, han kalder på Elias.« Derefter, da Jesus vidste, at alt nu var fuldbragt, og for at Skriften skulle opfyldes, sagde han: »Jeg tørster.« Der stod et kar fyldt med eddike. Straks løb en af dem hen og tog en svamp og fyldte den med eddike, satte den på en isopstængel og stak den op til hans mund og gav ham noget at drikke, idet han sagde med de andre: »Lad os se, om Elias kommer og tager ham ned.« Da Jesus havde fået eddiken, sagde han: »Det er fuldbragt.« Og Jesus råbte atter med høj røst: »Fader, i dine hænder betror jeg min ånd.« Da han havde sagt det, bøøjede han hovedet og opgav ånden.

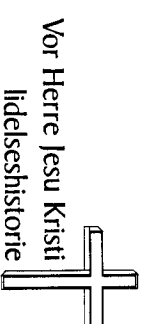
22. Tegnene

Og se, forhænget i templet flængedes i to dele, fra øverst til nederst. Og jorden skælvede, og klipperne revnede, og gravene sprang op, og mange af de henvsovende helliges legemer stod op, og de gik ud af deres grave og kom efter hans opstandelse ind i den hellige by og viste sig for mange. Men da officeren, som stod lige over for ham, og hans folk, der holdt vagt over Jesus, så, at han udåndede sådan, og så jordskælvet og det andet, der skete, blev de rædselsslagne og priste Gud og sagde: »Den mand var virkelig retfærdig og Guds søn.« Da alle de skarere, som var strømmet sammen til dette skue, så, hvad der skete, slog de sig for brystet og vendte hjem. Alle de, som kendte ham, også de kvinder, som var fulgt med ham fra Galilæa, stod og så alt dette på afstand, blandt dem Maria Magdalene og Maria, mor til Jakob den Lille og Josef, samt Salome, Zebedæussønnes mor; de havde fulgt ham og sørgt for ham, da han var i Galilæa. Og der stod mange andre kvinder, som var draget op til Jerusalem sammen med ham.

Cunhild K. Lund,
Grønnevej 8,
9493 Saltum
Tlf. 98 88 11 95

Birgitte Weiergang,
Vråvej 521, 9760 Vrå
Tlf. 98 99 40 10

23. Legememe tages ned

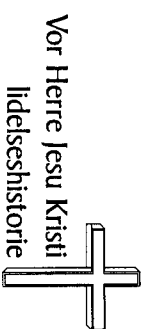
Det var forberedelsesdag, og for at legememe ikke skulle blive hængende på korsset sabbatten over - for det var en stor sabbatsdag - bad jøderne Pilatus om, at de korsfæstedes ben måtte blive knust og de døde taget ned. Så kom soldaterne og knuste benene på den første og på den anden, som var korsfæstet sammen med Jesus. Da de kom til Jesus og så, at han allerede var død, knuste de ikke hans ben, men en af soldaterne stak ham i siden med et spyd, og der kom straks blod og vand ud. Den, der har set det, har vidnet om det, for at også I skal tro - og hans vidnesbyrd er sandt, og han ved, at han taler sandt. Dette skete, for at det skriftord skulle gå i opfyldelse: »Ingen af hans knogler må blive knust.« Og atter et andet skriftord siger: »De skal se hen til ham, de har gennemboret.«

GRAVLÆGGELSEN

24. Josef fra Arimatæa

Og da det nu var blevet aften, og det var forberedelsesdag, det vil sige dagen før sabbat, kom der en rig mand, Josef fra Arimatæa, en jødisk by, et fornemt rådsmedlem og en god og retfærdig mand, som ikke havde samtykket i det, de andre havde besluttet og gjort, og han vendte Guds rige; han var discipel af Jesus, men hemmeligt, af frygt for jøderne. Han dristede sig til at gå ind til Pilatus og bad om at måtte tage Jesu legeme ned. Pilatus undrede sig over, at Jesus allerede var død, og tilkaldte officeren og spurgte ham, om Jesus havde været død længe. Da han havde fået det bekræftet af officeren, overlod han liget til Josef og befalede, at det skulle udleveres. Og Josef købte et lægen. Også Nikodemus kom; det var han, som tidligere var kommet til Jesus om natten; han medbragte en blanding af myrra og aloë, omkring hundrede pund. Så tog de Jesu legeme og vikiede linnedklæder om det sammen med de vellugtende salver, som det er skik hos jøderne ved begravelse. På det sted, hvor Jesus var blevet korsfæstet, var der en have, og i haven var der en ny grav, som Josef havde ladet hugge ud i klippen til sig selv, og hvor der endnu ikke havde ligget nogen. Da det var jødernes forberedelsesdag, lige før sabbatten begyndte, lagde de Jesus dér, fordi den grav var i nærheden. Og de vællede en stor sten for indgangen til graven og gik. Men Maria Magdalene og den anden Maria, Josefs mor, var der og sad over for graven sammen med de andre kvinder, som var kommet fra Galilæa sammen med Jesus, og så graven, og hvordan hans legeme blev lagt dér. Og da de var vendt tilbage, tilberedte de vellugtende salver og olier; men sabbatten over holdt de sig i ro efter lovens bud.

Meta Kastberg,
Hassersgade 1,
9000 Aalborg,
Tlf. 22 44 29 94

25. Gravvagten

Næste dag, dagen efter forberedelsesdagen, gik ypperstepræsterne og farisæerne sammen til Pilatus og sagde: »Herre, vi er kommet i tanker om, at denne bedrager, mens han endnu var i live, sagde: Efter tre dage opstår jeg. Befal derfor, at graven skal bevogtes indtil tredjedagen, for at ikke hans disciple skal komme og stjæle ham og sige til folket: Han er opstået fra de døde. For så bliver det sidste bedrageri værre end det første.« Pilatus sagde til dem: »Her har I vagtmandskab. Gå hen og sørg for, at der bliver holdt vagt, så godt I kan.« De gik så hen og sikrede graven med vagter og ved at sætte segl på stenen.